Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►B A TAGÁLLAMOK KORMÁNYAINAK A TANÁCS KERETÉBEN ÜLÉSEZŐ KÉPVISELŐINEK HATÁROZATA

(2002. február 27.)

az ESZAK-Szerződés lejártának pénzügyi következményeiről és a Szén- és Acélipari Kutatási Alapról

(2002/234/ESZAK)

(HL L 79 , 22.3.2002, o. 42)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►A1	a Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság csatlakozásának feltételeiről, valamint az Európai Unió alapját képező szerződések kiigazításáról szóló okmány	L 236	33	23.9.2003

▼B

A TAGÁLLAMOK KORMÁNYAINAK A TANÁCS KERETÉBEN ÜLÉSEZŐ KÉPVISELŐINEK HATÁROZATA

(2002. február 27.)

az ESZAK-Szerződés lejártának pénzügyi következményeiről és a Szén- és Acélipari Kutatási Alapról

(2002/234/ESZAK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TAGÁLLAMAI KORMÁNYAINAK A TANÁCS KERETÉBEN ÜLÉSEZŐ KÉPVISELŐI,

mivel:

(1) Az Európai Szén- és Acélközösséget (ESZAK) létrehozó szerződés 2002. július 23-án lejár, és az ESZAK alapjainak tulajdonjoga visszaszáll a tagállamokra.

(2) A tagállamok kifejezték, hogy végső céljuk az ESZAK-alapok áthelyezése az Európai Közösséghez (EK), valamint egy közös kutatási alap létrehozása a szén- és acéliparral kapcsolatos ágazatok számára. Utalást tesznek az 1997. június 16-i Amszterdami Európai Tanács állásfoglalására, valamint a Tanács és a tagállamok kormányainak képviselői által elfogadott 1998. július 20-i és 1999. június 21-i állásfoglalásokra. A tagállamok továbbra is ezt a célkitűzést követik.

(3) Annak érdekében, hogy ideiglenesen és az áthelyezés idejére biztosítsák az ESZAK eszközeinek és forrásainak megfelelő kezelését, ezen alapok kezelésének feladatát 2002. július 24-től a Bizottságra kell bízni. Az ilyen ideiglenes kezelés folyamán az alapok csökkenése nem vezethet a tagállamok kötelezettségeinek további növekedéséhez.

(4) Az alapok EK-ba történő áthelyezésével összefüggésben a Bizottság indítványozta az ESZAK-alapok különös szabályok alapján történő kezelését. Lényegében ezeket a szabályokat e határozat vonatkozásában is alkalmazni kell, ezzel biztosítva a szükséges következetességet e határozat kormányközi jellegének érintetlenül hagyása mellett.

(5) Az Európai Parlamenttel konzultációt folytattak az alkalmazandó különös szabályokkal kapcsolatban.

(6) Figyelembe véve, hogy az ESZAK eszközeinek sikeres kezeléséhez szükség van a gazdasági szereplőknek – többek között – a jogi környezet hosszú távú előreláthatóságból származó bizalmára.

(7) Ezért szükséges rendelkezni az ESZAK-alapok e határozat rendelkezéseivel összhangban történő ideiglenes kezeléséről,

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZTAK:

1. cikk

(1) Az ESZAK minden, 2002. július 23-án fennálló eszközét és forrását 2002. július 24-től a tagállamok nevében a Bizottság kezeli.

(2) Ezen eszközöknek és forrásoknak az ESZAK 2002. július 23-i mérlege szerinti nettó értéke, amely a felszámolási műveletek eredményeképpen emelkedhet vagy csökkenhet, a szén- és acéliparral kapcsolatos ágazatokban történő kutatásokra szánt eszközöknek tekintendők, amelyekre „ESZAK felszámolás alatt” kifejezéssel történik utalás. A felszámolás befejezését követően ezekre a „Szén- és Acélipari Kutatási Alap eszközei” kifejezéssel történik utalás.

(3) Ezen eszközök bevételeit, amelyekre a „Szén- és Acélipari Kutatási Alap” kifejezéssel történik utalás, e határozat rendelkezéseivel és az annak alapján elfogadott jogi aktusokkal összhangban kizárólag a szén- és acéliparral kapcsolatos ágazatokban történő kutatásra használják fel.

▼B

2. cikk

Az I., II. és III. melléklet rendelkezései e határozat szerves részét képezik.

3. cikk

E határozat eltérő rendelkezései hiányában az Európai Közösséget létrehozó szerződés rendelkezései értelemszerűen alkalmazandók a Bizottság által az e határozatnak megfelelően végrehajtott tevékenységekre.

4. cikk

E határozat 2002. július 24-től alkalmazandó, és alkalmazása abban az időpontban szűnik meg, amikor az ESZAK-alapok eszközei és forrásai az Európai Közösséghez áthelyezésre kerülnek.

Ezt a határozatot az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni.

▼B

I. MELLÉKLET

E határozat végrehajtásához szükséges intézkedések

1. pont

(1) A Bizottság megbízást kap arra, hogy felszámolja az Európai Szén- és Acélközösség azon pénzügyi műveleteit, amelyek az ESZAK-Szerződés lejártának idején még folyamatban vannak. Amennyiben egy, az ESZAK-kal szembeni adós teljesítése a felszámolási eljárás folyamán elmarad, az ebből következő hiányt először a rendelkezésre álló tőkére hárítják, majd ezt követően az aktuális év bevételére. A Bizottság az ESZAK-kal szembeni késedelmes adós elleni követelés leírását megelőzően minden jogorvoslati lehetőséget kimerít, beleértve a biztosítékok (jelzálogok, óvadékok, bankgaranciák vagy egyebek) érvényesítését. A Bizottság fenntart minden lehetséges műveletet arra az esetre, ha az adós visszanyeri fizetőképességét.

(2) A felszámolást az ezekre a műveletekre alkalmazandó szabályoknak és eljárásoknak megfelelően kell végrehajtani, miközben a közösségi intézmények tekintetében alkalmazandók az ESZAK-Szerződés, valamint a 2002. július 23-án hatályban lévő másodlagos jogalkotás által biztosított fennálló hatáskörök és előjogok.

2. pont

Az eszközöket a Bizottság úgy kezeli, hogy biztosítsa a hosszú távú megtérülést. A rendelkezésre álló likvid eszközök befektetésének célja a lehető legmagasabb biztonságos hozam elérése.

3. pont

(1) Minden évben egy eredménykimutatást, egy mérleget és egy pénzügyi jelentést kell elkészíteni, a többi Közösség egyéb pénzügyi műveleteitől elkülönítve, az 1. pontban meghatározott felszámolási műveletek és a 2. pontban meghatározott befektetési műveletek bemutatására. Ezeket a pénzügyi jelentéseket csatolni kell az EK-Szerződés 275. cikkének és az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletnek megfelelően a Bizottság által évente összeállított pénzügyi jelentésekhez.

(2) Az Európai Közösséget létrehozó szerződésben és az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletben meghatározott, az Európai Parlamentnek a Tanács és a Számvevőszék ellenőrzésre és felmentésre vonatkozó hatáskörét a 3.1. pontban említett műveletekre is megfelelően alkalmazni kell.

4. pont

(1) A 2. pontban meghatározott befektetések nettó árbevételei az Európai Unió általános költségvetésének árbevételét képezik. Ezt az árbevételt meghatározott célra kell előirányozni, nevezetesen a kutatási keretprogramban nem szereplő, a szén- és acéliparral kapcsolatos ágazatok kutatási projektjeinek finanszírozására. Ez képezi a Szén- és Acélipari Kutatási Alapot, amelyet a Bizottság kezel.

(2) A 4.1. pontban említett árbevétel 27,2 %-át a szénnel kapcsolatos kutatásokra, 72,8 %-át pedig az acéllal kapcsolatos kutatásokra kell kihelyezni. A Tanács, amennyiben szükséges, a Bizottság javaslata alapján egyhangúlag módosítja a szénnel kapcsolatos kutatások és az acéllal kapcsolatos kutatások közötti felosztást.

(3) Az adott év december 31-én rendelkezésre álló, ebből a bevételből származó fel nem használt bevételek és előirányzatok automatikusan áttevődnek a következő évre. Ezeket az előirányzatokat nem lehet egyéb költségvetési tételekbe áthelyezni.

(4) A kötelezettségek visszavonásának megfelelő költségvetési előirányzatok minden egyes pénzügyi év végén automatikusan elévülnek. A visszavonások eredményeképpen felszabadult tartalékokat a mérlegben és a 3. pont (1) bekezdésében meghatározott eredménykimutatásban fel kell tüntetni, valamint azok visszakerülnek a felszámolás alatt lévő ESZAK eszközei közé, majd ezt követően – a felszámolás befejezése után – a Szén- és Acélipari Kutatási Alap eszközei közé. A visszatérített összegeket hasonló módon fel kell tüntetni a mérlegben és az eredménykimutatásban.

5. pont

(1) Az n + 2 évre vonatkozó kutatási projektek finanszírozásához rendelkezésre álló nettó árbevételt a felszámolás alatt lévő ESZAK n évbeli mérlegében, majd a felszámolás befejezését követően a Szén- és Acélipari Kutatási Alap eszközeiben kell kimutatni.

▼B

(2) A kutatási alapok – a pénzügyi piacok mozgásából következő – ingadozásának minimalizálása érdekében kiegyenlítést kell végezni, és rendelkezni kell az előre nem látható kiadásokra képzett tartalékokról. A kiegyenlítés számításainak és az előre nem látható kiadásokra képzett tartalékok mértékének részleteit a kiegészítő jegyzék tartalmazza.

6. pont

Az e határozatban említett felszámolási, befektetési és kezelési műveletekből származó adminisztrációs kiadásokat, amelyek megfelelnek az 1965. április 8-i, az Európai Közösségek egységes Tanácsának és egységes Bizottságának létrehozásáról szóló szerződés 20. cikkében meghatározott kiadásoknak, és amelynek összegét az 1977. november 21-i tanácsi határozattal módosították, a Bizottság évi 3,3 millió euró átalányösszegből fedezi, amelyet az alap tőketartalékából időarányosan utalnak az Európai Unió általános költségvetése részére.

7. pont

A Bizottság az ESZAK eszközeit és forrásait a 2002. július 23-án lezárt mérlegben határozza meg.

▼B

Az I. melléklet kiegészítő jegyzéke

A Szén- és Acélipari Kutatási Alapnak juttatandó nettó bevétel összegének meghatározása során követendő eljárások

1. BEVEZETÉS

A kutatási projektek finanszírozására felhasználható nettó bevétel megegyezik a felszámolás alatt lévő ESZAK éves nettó eredményével, majd ezt követően – amikor a felszámolás befejeződött – a Szén- és Acélipari Kutatási Alap eszközeinek éves nettó eredményével. Az alkalmazott módszer az n év mérlegének elkészítésekor az n + 2 év szénre és acélra vonatkozó kutatásai finanszírozásának meghatározásából áll, figyelembe véve a szénre és acélra vonatkozó kutatásokra elfogadott finanszírozás legutolsó szintjével kapcsolatos nettó eredmény emelkedésének vagy csökkenésének felét.

2. MEGHATÁROZÁSOK

n: referenciaév

R_n: az n évre vonatkozó nettó eredmény

P_n: az n évre vonatkozó, előre nem látható kiadásokra képzett tartalékok

D_{n+1}: az n + 1 év kutatásaira vonatkozó juttatás (az n – 1 évre vonatkozó mérleg elkészítésekor kell megállapítani)

D_{n+2}: az n + 2 év kutatásaira vonatkozó juttatás

3. FELHASZNÁLT ALGORITMUSOK

Az előre nem látható kiadásokra képzett tartalékok mértékének meghatározásához felhasznált algoritmusok, valamint az n + 2 év kutatásaira vonatkozó juttatások, amelyek az n évre vonatkozó mérlegben jelennek meg, a következők:

3.1. Az előre nem látható kiadásokra képzett tartalékok mértéke:

$$P_n = P_{n-1} + 0{,}5 * (R_n - D_{n+1})$$

3.2. Az n + 2 év kutatásaira vonatkozó juttatások (a legközelebb eső százezer euróra fel- vagy lekerekítve. Amennyiben a számítások eredménye pontosan középre esik, a kiutalást a legközelebbi százezer euróra kell felkerekíteni):

$$D_{n+2} = D_{n+1} + 0{,}5 * (R_n - D_{n+1})$$

Adott esetben, a felkerekítéshez szükséges összeget (vagy a lekerekítésből visszamaradt összeget) az előre nem látható körülmények tartalékaiból kell levonni (vagy ahhoz kell hozzáadni).

▼B

II. MELLÉKLET

A felszámolás alatt lévő ESZAK eszközeinek, valamint a felszámolás befejezését követően a Szén- és Acélipari Kutatási Alap eszközeinek kezelésére vonatkozó többéves pénzügyi iránymutatások

1. pont

A felszámolás alatt lévő ESZAK eszközeinek, valamint a felszámolás befejezését követően a Szén- és Acélipari Kutatási Alap eszközeinek kezelésére vonatkozó többéves pénzügyi iránymutatásokat (a továbbiakban: pénzügyi iránymutatások) a kiegészítő jegyzék határozza meg.

2. pont

A pénzügyi iránymutatásokat, adott esetben, minden ötödik évben felülvizsgálják vagy kiegészítik, az első időszak 2007. december 31-én zárul le. Ebből a célból legkésőbb minden egyes ötéves időszak utolsó évének első hat hónapjában a Bizottság újraértékeli a pénzügyi iránymutatások működését és hatékonyságát, valamint javaslatokat tesz a megfelelő módosításokra.

Amennyiben azt szükségesnek találja, a Bizottság az ötéves időszak lejártát megelőzően is végezhet ilyen újraértékeléseket, és javaslatokat nyújt be a Tanácshoz a megfelelő módosításokra.

▼B

A II. melléklet kiegészítő jegyzéke

A felszámolás alatt lévő ESZAK eszközeinek, valamint a felszámolás befejezését követően a Szén- és Acélipari Kutatási Alap eszközeinek kezelésére vonatkozó többéves pénzügyi iránymutatások

1. AZ ALAPOK FELHASZNÁLÁSA

a) A felszámolás alatt lévő ESZAK eszközeit, beleértve annak kölcsönállományát és befektetéseit, az ESZAK fennmaradó kötelezettségeinek teljesítéséhez szükséges eszközként használják fel a kifizetetlen hitelek, a korábbi működési költségvetésekből származó kötelezettségek és bármilyen, előre nem látható kötelezettség szempontjából.

b) A felszámolás alatt lévő ESZAK eszközeinek az a) pont szerinti kötelezettségek teljesítéséhez nem szükséges részét úgy kell befektetni, hogy olyan bevételt biztosítson, amelyet a szén- és acéliparral kapcsolatos ágazatokban történő kutatások folytatásának finanszírozásához használnak fel.

c) A Szén- és Acélipari Kutatási Alap eszközeit úgy kell befektetni, hogy olyan bevételt biztosítson, amelyet a szén- és acéliparral kapcsolatos ágazatokban történő kutatások folytatásának finanszírozásához használnak fel.

2. AZ ESZKÖZÖK FELOSZTÁSA

Az 1. pontnak megfelelően a Bizottság az eszközöket a következő három kategória között osztja fel:

a) azon tartalékok, amelyek biztosítékot jelentenek az ESZAK hitelezőinek arra vonatkozóan, hogy azok minden kifizetetlen hitele és azok kamatai határidőre teljesen kifizetésre kerüljenek, ezzel lehetővé téve a kötelezett számára, hogy fenntartsa „AAA” vagy azzal egyenértékű minősítését;

b) az ESZAK működési költségvetésében jogszerűen lekötött összegeknek az ESZAK-Szerződés lejártát megelőző elosztása garantálásához szükséges alapok;

c) az alapoknak a fenti célokra nem szükséges részét (a tartalékokat nem érintő kölcsön-visszatérítés és kamatkifizetés, vagy pedig a költségvetési kötelezettségek végleges visszavonása miatt) a befektetési kategóriák között kell felosztani.

3. BEFEKTETÉSI KATEGÓRIÁK

A 2. pontban említett eszközöket úgy kell befektetni, hogy biztosítva legyen, hogy az alapok szükség esetén rendelkezésre álljanak, miközben a lehető legmagasabb elérhető bevételt termelik, és hosszú távon következetesen fenntartják a magas fokú biztonságot és stabilitást.

a) E célok elérése érdekében csak a következő eszközkategóriákba történő befektetések engedélyezhetők:

i. lekötött betét jóváhagyott bankoknál;

ii. pénzpiaci eszközök kevesebb mint egyéves lejárattal, jóváhagyott bankok vagy egyéb jóváhagyott kibocsátó által kiállítva;

iii. fix és változó kamatozású kötvények, legfeljebb tízéves lejárattal, feltéve hogy azokat a jóváhagyott kibocsátók valamely kategóriáján belül állították ki;

iv. tőkerészesedések a jóváhagyott kollektív befektetési alapokban, feltéve hogy ezek a befektetések az olyan alapokra, amelyek célja egy pénzügyi index teljesítményének való megfelelés, valamint a 2. pont c) alpontjában említett befektetésekre korlátozódnak.

b) A Bizottság a következő műveleteket szintén alkalmazhatja az a) pontban meghatározott eszközkategóriák tekintetében:

i. visszavásárlási és fordított visszavásárlási megállapodások, feltéve hogy a felek jogosultak az ilyen tranzakciók lebonyolítására, és feltéve hogy:

– az ilyen megállapodások alá eső értékpapírokat a szerződési határidő lejárta előtt nem lehet újraértékesíteni a másik szerződő félen kívüli egyéb feleknek, és

– a Bizottság olyan helyzetben marad, hogy visszavásárolhat olyan értékpapírokat, amelyeket a szerződés határidejének lejártakor eladott;

ii. kötvénykölcsönzési műveletek, de csak az elismert elszámolási rendszerek – mint például a CLEARSTREAM és az EUROCLEAR –, vagy az ilyen típusú műveletekre specializálódott, a közösségi jogszabályokkal egyenértékűnek tekintett prudenciális jogszabályok alá eső, vezető pénzügyi intézetek által meghatározott feltételek és eljárások szerint.

▼B

c) Az ezen iránymutatások szerinti „jóváhagyott fél” kifejezés a Bizottság által a 7. pontban említett szabályai és eljárásai alapján kiválasztott feleket jelenti.

4. BEFEKTETÉSI KORLÁTOZÁSOK

a) A befektetéseket a következő összegekre kell korlátozni:

i. a tagállamok vagy az Unió intézményei által kiadott vagy garantált kötvények esetében tagállamonként vagy intézményenként 250 millió euró;

ii. egyéb szuverén vagy szupranacionális kölcsönvevők által kiadott vagy garantált kötvények esetében, amelyek hitelképesség-mutatója nem rosszabb, mint „AA-” vagy azzal egyenértékű, kibocsátónként vagy kezesenként 100 millió euró;

iii. egy jóváhagyott bank betétei és/vagy pénzügyi eszközei esetében, bankonként 100 millió euró vagy a bank saját alapjainak 5 %-a közül az alacsonyabb;

iv. legalább „AAA-” vagy azzal egyenértékű hitelképesség-mutatóval rendelkező társas kibocsátók kötvényei esetében, kibocsátónként 50 millió euró;

v. legalább „AA-” vagy azzal egyenértékű hitelképesség-mutatóval rendelkező társas kibocsátók kötvényei esetében, kibocsátónként 25 millió euró;

vi. legalább „AA-” vagy azzal egyenértékű hitelképesség-mutatóval rendelkező kollektív befektetési alapok társaságainak esetében, minden egyes ilyen eszközre 25 millió euró.

b) Egyetlen, a fenti a) pontban meghatározott korlátozások alá eső kötvénykibocsátási befektetés sem haladhatja meg az ilyen kibocsátás teljes összegének 20 %-át.

c) Egyetlen olyan szerződő félnél végzett befektetés, amely a fenti a) pontban meghatározott korlátozások alá esik, az eszközök között felhalmozva sem haladhatja meg a teljes eszközök 20 %-át.

d) Az ezen iránymutatásokban említett hitelképesség-mutatók alatt általános értelemben azokat kell érteni, amelyeket a fő hitelképesség-vizsgáló ügynökségek közül legalább egy alkalmaz.

5. AZ EURÓPAI UNIÓ KÖLTSÉGVETÉSÉBE TÖRTÉNŐ ÁTHELYEZÉS

A nettó árbevételt, mint célhoz kötött bevételt a felszámolás alatt lévő ESZAK-tól, továbbá a felszámolás befejezését követően a Szén- és Acélipari Kutatási Alaptól az Európai Unió általános költségvetéséhez kell áthelyezni, amennyiben az a szén- és acéliparral kapcsolatos ágazatok kutatási programjaira vonatkozó költségvetési irányvonalak kötelezettségeinek teljesítéséhez szükséges.

6. KÖNYVELÉS

Az alapok kezelését az eredménykimutatásban és a felszámolás alatt lévő ESZAK-ra vonatkozóan elkészített éves mérlegben, majd a felszámolás befejezését követően a Szén- és Acélipari Kutatási Alap eszközei között kell elszámolni. Ezeknek általánosan elfogadott elszámolási elveken kell alapulniuk, amelyek hasonlóak az ESZAK-ban és különösen a meghatározott jogi formájú gazdasági társaságok éves beszámolójáról szóló, 1978. július 25-i 78/660/EGK negyedik tanácsi irányelvben ([1]), valamint a bankok és más pénzügyi intézmények éves beszámolójáról és konszolidált éves beszámolójáról szóló, 1986. december 8-i 86/635/EGK tanácsi irányelvben ([2]) meghatározottakhoz. A könyveléseket a Bizottság hagyja jóvá, és a Számvevőszék vizsgálja meg. A Bizottság külső vállalatokat bíz meg a könyvelések éves vizsgálatának elvégzésével.

7. KEZELÉSI ELJÁRÁSOK

A felszámolás alatt lévő ESZAK-kal, valamint a felszámolás befejezését követően a Szén- és Acélipari Kutatási Alap eszközeivel kapcsolatban a Bizottság ezen iránymutatásoknak, valamint az ESZAK feloszlatásának idején hatályban lévő vagy azután módosított belső szabályainak és eljárásainak megfelelően elvégzi a fent említett kezelési műveleteket.

Az ezen iránymutatásoknak megfelelően elvégzett kezelési műveletekről szóló részletes jelentést minden harmadik hónapban össze kell állítani, és el kell küldeni a tagállamok részére.

([1]) HL L 222., 1978.8.14., 11. o. A legutóbb a 2001/65/EK irányelvvel (HL L 283., 2001.10.27., 28. o.) módosított irányelv.
([2]) HL L 372., 1986.12.31., 1. o. A legutóbb a 2001/65/EK irányelvvel módosított irányelv.

▼B

III. MELLÉKLET

A Szén- és Acélipari Kutatási Alap kutatási programjára vonatkozó többéves technikai iránymutatások

1. pont

A Szén- és Acélipari Kutatási Alap kutatási programjára vonatkozó többéves technikai iránymutatásokat (a továbbiakban: technikai iránymutatások) a kiegészítő jegyzék határozza meg.

2. pont

A technikai iránymutatásokat, adott esetben, minden ötödik évben felülvizsgálják vagy kiegészítik, az első időszak 2007. december 31-én zárul le. Ebből a célból legkésőbb minden egyes ötéves időszak utolsó évének első hat hónapjában a Bizottság újraértékeli a technikai iránymutatások működését és hatékonyságát, valamint javaslatokat tesz a megfelelő módosításokra.

Amennyiben azt szükségesnek találja, a Bizottság az ötéves időszak lejártát megelőzően is végezhet ilyen újraértékeléseket, és a megfelelő módosításokra vonatkozó javaslatokat nyújt be a Tanácshoz.

▼B

A III. melléklet kiegészítő jegyzéke

A Szén- és Acélipari Kutatási Alap kutatási programjára vonatkozó többéves technikai iránymutatások

1. A PROGRAM

1.1. Célok

Az Európai Szén- és Acélközösség szén- és acélipari kutatási és technikafejlesztési programjainak („ESZAK KTF programok”) folytatásaként, valamint a fenntartható fejlődés keretén belül létrehozásra kerül a Szén- és Acélipari Kutatási Alap kutatási program (a továbbiakban: a program). A program célja a Közösség szén- és acéliparral kapcsolatos ágazatai versenyképességének támogatása. A program megfelel az Európai Unió tudományos, technológiai és politikai céljainak, valamint kiegészíti a tagállamokban és az olyan, már létező közösségi kutatási programokban folytatott tevékenységeket, mint amilyen például az Európai Közösség kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységekre vonatkozó keretprogramja (a továbbiakban: a kutatási keretprogram). Ösztönözni kell az ilyen programok közötti koordinációt, kiegészítő jelleget és együttműködést, csakúgy, mint az e programnak, valamint a kutatási keretprogramnak megfelelően finanszírozott projektek közötti információcserét.

1.2. Fő elvek

A program a vállalkozások, kutatási központok és egyetemek közötti együttműködés elősegítésével pénzügyi támogatást biztosít az engedélyezett projektek, az azokat kísérő intézkedések, valamint az 1.5. pontban meghatározott egyéb műveletek részére. A program magában foglalja a termelési eljárásokat, a hasznosítást, az erőforrások megőrzését, a környezetvédelmi fejlesztéseket, valamint a szén- és acéliparral kapcsolatos ágazatokban végzett munka biztonságosságát.

A „szén” és „acél” kifejezések meghatározása az A. függelékben található.

1.3. Hatály

Ezek az iránymutatások meghatározzák a program szerkezetét, irányítását és végrehajtását, annak tudományos és technikai tartalmát, az egyéb létező kutatási programok kiegészítésére vonatkozó prioritásokat, valamint a részvételi szabályokat.

Ezen iránymutatások magukban foglalják a 3.1. pontban meghatározott programra vonatkozó pályázati felhívásokat, valamint a B. és C. függelékekben meghatározott tudományos/műszaki és társadalmi-gazdasági prioritásokat, amelyeket a Bizottság módosíthat a 2.1. pontban meghatározott eljárásnak megfelelően.

1.4. Részvétel

1.4.1. *Tagállamok*

Az egy tagállam területén letelepedett vállalkozások, kutatási intézmények vagy természetes személyek részt vehetnek a programban és kérvényezhetnek pénzügyi támogatást, feltéve hogy KTF tevékenységet szándékoznak végezni, vagy jelentős mértékben hozzá tudnak járulni ilyen tevékenységekhez.

1.4.2. *Tagjelölt országok*

A tagjelölt országok vállalkozásai, kutatási intézményei vagy természetes személyei jogosultak a programban való részvételre, anélkül hogy a program alapján pénzügyi hozzájárulásban részesülnének, hacsak a vonatkozó Európai Megállapodások és azok kiegészítő jegyzőkönyvei vagy a különböző Társulási Tanácsok határozatai másképpen nem határoznak.

1.4.3. *Harmadik országok*

A harmadik országok vállalkozásai, kutatási intézményei vagy természetes személyei jogosultak a programban való részvételre, anélkül hogy a program alapján pénzügyi hozzájárulásban részesülnének, feltéve hogy ez a részvétel a Közösség érdekeit szolgálja.

1.5. Engedélyezett projektek, kísérő intézkedések és egyéb tevékenységek

A program alapján finanszírozhatók a kutatási, kísérleti és demonstrációs projektek, a kísérő intézkedések, valamint a támogatási és előkészítési tevékenységek.

▼B

A *kutatási projekt* az olyan kutató vagy kísérleti munkát jelenti, melynek célja, hogy további tudást szerezzenek a meghatározott gyakorlati célok elérésének megkönnyítésére, mint például a termékek, termelési folyamatok vagy szolgáltatások létrehozása vagy fejlesztése.

A *kísérleti projekt* lényege egy berendezés vagy egy berendezés lényeges részének megfelelő léptékű kivitelezése, üzemeltetése és fejlesztése, valamint megfelelően nagy alkatrészek használata azzal a céllal, hogy az elméleti vagy laboratóriumi eredmények gyakorlati alkalmazásának lehetőségeit megvizsgálják, és/vagy a bemutatási szakaszhoz, valamint bizonyos esetekben az ipari és/vagy kereskedelmi szakaszhoz történő előrelépéshez szükséges műszaki vagy gazdasági adatok megbízhatóságát növeljék.

A *demonstrációs projekt* lényege egy ipari méretű berendezés vagy egy ipari méretű berendezés jelentős részének kivitelezése és/vagy üzemeltetése azzal a céllal, hogy minden műszaki és gazdasági adatot összegyűjtsenek annak érdekében, hogy a technológia ipari és/vagy kereskedelmi kiaknázását minimális kockázat mellett lehessen folytatni.

A *kísérő intézkedések* a megszerzett tudás használatára, a projektek csoportosítására, az eredmények elterjesztésére, valamint a program keretében támogatott projekteken dolgozó kutatók képzésének és mobilitásának támogatására irányulnak.

A *támogatási és előkészítési tevékenységek* a program megfelelő és hatékony irányítására szolgáló tevékenységek, mint például a 4. pontban említett időszakos ellenőrzés és értékelés, tanulmányok készítése, vagy a program keretében finanszírozott, egymással összefüggő projektek hálózatba szervezése.

2. A PROGRAM IRÁNYÍTÁSA

A programot a Bizottság irányítja. A Bizottság segítésére a következő bizottságok és csoportok kerülnek létrehozásra:

a) a 2.1. pontban meghatározott szén- és acélipari bizottság;

b) a 2.2. pontban meghatározott szén- és acélipari tanácsadó csoportok;

c) a 2.3. pontban meghatározott szén- és acélipari technikai csoportok.

2.1. A szén- és acélipari bizottság

2.1.1. A Bizottságot a szén- és acélipari bizottság (a továbbiakban: a bizottság) segíti. A Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozat ([1]) 4. és 7. cikkét megfelelően alkalmazni kell. Az említett határozat 4. cikke (3) bekezdésében meghatározott időtartam három hónap.

2.1.2. A bizottság megvizsgálhat minden, az elnök által előterjesztett kérdést, akár az utóbbi kezdeményezésére, akár egy tagállam képviselőjének kérésére.

2.1.3. A bizottság elfogadja saját eljárási szabályzatát.

2.1.4. Az alábbiak a 2.1.1. pontban említett eljárásnak megfelelően kerülnek elfogadásra:

a) a pénzeszközök egyéni projektek részére történő felosztása a 3.3. pont 3. alpontjának megfelelően;

b) a 4. pontban említett program ellenőrzésére és értékelésére vonatkozó hatáskörök meghatározása;

c) ezen iránymutatások B. és C. függelékének esetleges módosítása;

d) minden egyéb, a programmal kapcsolatos kérdés.

2.1.5. A Bizottság ellátja a bizottságot a program egészére, valamint az összes finanszírozott KTF előrehaladására és aktuális vagy előre látott hatására vonatkozó információkkal.

2.2. Szén- és acélipari tanácsadó csoportok

A szén- és acélipari tanácsadó csoportok (a továbbiakban: a tanácsadó csoportok) független tanácsadó csoportok, amelyeket a Bizottság segítésére hoztak létre. A szénnel és acéllal kapcsolatos KTF-szempontok tekintetében minden egyes tanácsadó csoport tanácsot nyújt az alábbiak tekintetében:

a) a program teljes körű fejlesztése, a B. és C. függelékben felsorolt prioritások, beleértve minden módosítást, a 3.1. pontban említett információs csomagot és a jövőbeni iránymutatásokat;

([1]) HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

▼B

b) az egyéb közösségi és nemzeti szintű KTF programokkal való megegyezés és lehetséges megkettőzés;

c) a KTF projektek ellenőrzésére vonatkozó iránymutató elvek meghatározása;

d) a meghatározott projektek keretében végzett munkák;

e) a program rövid távú prioritásainak meghatározása a B. és C. függelékeknek megfelelően;

f) a KTF tevékenységek értékelésére és kiválasztására vonatkozó kézikönyv elkészítése, a 3.3. pontban meghatározottaknak megfelelően;

g) a KTF tevékenységekre vonatkozó javaslatok értékelése, valamint a javaslatokkal kapcsolatos prioritások megadása, tekintettel a rendelkezésre álló pénzeszközökre;

h) a 2.3. pontban említett technikai csoportok száma, hatásköre és összetétele;

i) egyéb intézkedések a Bizottság kérésére.

Mindegyik tanácsadó csoport a 2.2.1. és 2.2.2. pontokban említett tagokból áll, akiket a Bizottság nevez ki, hogy személyes minőségükben szolgáljanak ötéves időtartamon keresztül. A kinevezések visszavonhatók. A Bizottság a kinevezésekre érkezett javaslatokat a következőképpen veszi figyelembe: a tagállamok javaslatai alapján; a 2.2.1. és 2.2.2. pontokban említett jogalanyok javaslata alapján; tartaléklistára történő felvételre vonatkozó pályázati felhívásra való jelentkezés alapján.

Minden érdekelt tagállamból legalább egy tagnak kell lennie, és az egyes tanácsadó csoportokban biztosítani kell a szakértői egyensúlyt, valamint a lehető legszélesebb földrajzi képviseletet. A tagoknak az érintett területen kell tevékenykedniük, valamint ismerniük kell az ipari prioritásokat.

A tanácsadó csoportok ülésein a Bizottság elnököl, amely gondoskodik a titkárságról is. Amennyiben szükséges, az elnök felkérheti a tagokat a szavazásra; minden egyes tag egy szavazati joggal rendelkezik. Adott esetben az elnök felkérhet vendégszakértőket az üléseken való részvételre.

Amennyiben szükséges (például mindkét ágazat számára jelentőséggel bíró ügyekben történő tanácsadás), a két tanácsadó csoport közös ülést tart.

2.2.1. *A szén tanácsadó csoport*

A szén tanácsadó csoport összetétele a következő:

Tagok	Maximum összes
a) széntermelőktől/nemzeti szövetségekből vagy kapcsolódó kutatási központokból	8
b) a széntermelőket európai szinten képviselő szervezetekből	2
c) szénfelhasználókból vagy kapcsolódó kutatási központokból	8
d) a szénfelhasználókat európai szinten képviselő szervezetekből	2
e) dolgozókat képviselő szervezetekből	2
f) a berendezések szállítóit képviselő szervezetekből	2
	24

A tagoknak széles körű háttértudással és egyéni szaktudással kell rendelkezniük a következő területek legalább egyike tekintetében: szénbányászat és -felhasználás, környezetvédelmi és társadalmi kérdések, beleértve a biztonsági szempontokat.

2.2.2. *Az acél tanácsadó csoport*

Az acél tanácsadó csoport összetétele a következő:

Tagok	Maximum összes
a) az acéliparból/nemzeti szövetségekből vagy kapcsolódó kutatási központokból	21
b) a termelőket európai szinten képviselő szervezetekből	2
c) dolgozókat képviselő szervezetekből	2
d) a továbbfeldolgozó ipart vagy az acélfelhasználókat képviselő szervezetekből	5
	30

▼B

A tagoknak széles körű háttértudással és egyéni szaktudással kell rendelkezniük a következő területek legalább egyike tekintetében: nyersanyagok; vasgyártás; acélgyártás; folyamatos öntőeljárás; melegés/vagy hideghengerlés; acél utómunkálatai és/vagy felületkezelés; az acélminőség és/vagy a termékek fejlesztése; az acél felhasználása és tulajdonságai; környezetvédelmi és társadalmi kérdések, beleértve a biztonsági szempontokat.

2.3. A szén- és acélipari technikai csoportok

A szén- és acélipari technikai csoportok szerepe a Bizottság segítése a kutatási és kísérleti/demonstrációs projektek ellenőrzésében. A tagokat a Bizottság nevezi ki; a tagok a szén- és acéliparral kapcsolatos ágazatokban, a kutatási szervezeteknél tevékenykednek vagy a felhasználóiparban, ahol a kutatási stratégiáért, a vezetésért vagy a termelésért felelősek.

3. A PROGRAM VÉGREHAJTÁSA

3.1. Pályázati felhívások

Ez a határozat nyílt pályázati felhívások folyamatos közzétételét teszi lehetővé, az értékelendő pályázatok benyújtására nyitva álló határidő minden év szeptember 15-e, a 2002. évtől kezdődően.

A Bizottság egy információs csomagot hoz létre és tesz közzé, többek között a Közösségi Kutatási és Fejlesztési Információs Szolgálat (CORDIS) honlapján vagy hasonló honlapon, amely a pályázók és az érdekelt felek számára gyakorlati információkat nyújt a programmal, részvételi szabályokkal, a javaslatok és projektek kezelésével, a pályázati űrlapokkal, a pályázatok benyújtásnak szabályaival, a típusszerződésekkel, az engedélyezett költségekkel, az engedélyezett legmagasabb pénzügyi hozzájárulással és a fizetési módszerekkel kapcsolatban.

A pályázatokat a Bizottsághoz kell benyújtani az információs csomagban meghatározott szabályoknak megfelelően, amelynek nyomtatott példányát kérésre a Bizottságtól lehet beszerezni.

3.2. A pályázatok tartalma

A pályázatoknak a B. és C. függelékben meghatározott tudományos/műszaki és társadalmi-gazdasági prioritásokra kell vonatkozniuk.

Minden egyes pályázatnak tartalmaznia kell a javasolt projekt részletes leírását, valamint a célokkal, a társulásokkal (beleértve minden egyes partner pontos szerepét), a vezetési struktúrával, az előre látható eredményekkel, a várható felhasználhatósággal, valamint az előre látható ipari, gazdasági, társadalmi és környezetvédelmi haszonnal kapcsolatos összes információt.

A javasolt teljes költségnek és részletezésének realisztikusnak és hatékonynak kell lennie, továbbá a projektnek várhatóan kedvező költség/haszon arányt kell eredményeznie.

3.3. A pályázatok értékelése és kiválasztása, valamint a projektek ellenőrzése

A Bizottság gondoskodik a pályázatok bizalmas, tisztességes és méltányos értékeléséről. A Bizottság a 2.2. pont f) alpontjában meghatározott, a KTF tevékenységek értékelésére és kiválasztására vonatkozó kézikönyvet készít el és tesz közzé.

A pályázatok értékeléséért és kiválasztásáért a Bizottság felel, és az a következőképpen történik:

1. A pályázatok átvételét és nyilvántartásba vételét, valamint azok alkalmasságának igazolását követően a Bizottság a 2.2. pont g) alpontjában említett vonatkozó tanácsadó csoport, és – ha szükséges – független szakértők segítségével értékeli azokat.
2. A Bizottság jegyzéket készít az elfogadott és rangsorolt pályázatokról.
3. A Bizottság dönt a projektek kiválasztásáról és a források kiosztásáról, ebben a 2.1.1. pontban említett eljárásnak megfelelően a bizottság segíti.

A Bizottság a 2.3. pontban említett technikai csoportok segítségével ellenőrzi a kutatási projekteket és tevékenységeket.

3.4. Szerződések

A szerződés tárgyát a kiválasztott, 1.5. pont szerinti pályázatokon, intézkedéseken és tevékenységeken alapuló projektek képezik. A szerződések a Bizottság által készített vonatkozó típusszerződések alapján készülnek, adott esetben figyelembe véve a szóban forgó tevékenységek jellegét.

▼B

A szerződések az engedélyezett költségek alapján meghatározzák a program szerint felosztott pénzügyi hozzájárulást, továbbá a költségjelentésre vonatkozó szabályokat, az elszámolások és könyvvizsgálatok lezárását.

3.5. Pénzügyi hozzájárulás

A program költségmegosztó KTF szerződéseken alapul. A kiegészítő közfinanszírozásokat is magában foglaló teljes pénzügyi hozzájárulásnak meg kell felelnie az állami támogatásokra alkalmazandó szabályoknak.

Az előző bekezdés sérelme nélkül, a 3.6. pontban meghatározott engedélyezett költségek százalékában kifejezett maximális teljes pénzügyi hozzájárulás a következőképpen alakul:

a) kutatási projektekre:	60 %-ig
b) kísérleti és demonstrációs projektekre:	40 %-ig
c) kísérő intézkedésekre, támogatási és előkészítési tevékenységekre:	100 %-ig

3.6. Engedélyezett költségek

Az engedélyezett költségek csak a szerződésnek megfelelően elvégzett munkákból eredő tényleges költségekre vonatkoznak. A szerződéses felek, a társult szerződéses felek és az alvállalkozók nem igényelhetnek semmilyen, a költségvetésben előirányzott vagy kereskedelmi rátát. Az engedélyezett költségeket a következő négy kategóriára kell lebontani:

3.6.1. *Berendezések költségei*

A projekt végrehajtásával közvetlen kapcsolatban álló berendezések vásárlásának vagy bérlésének költségei közvetlen költségként számolhatók el. A berendezések lízingjének engedélyezett költségei nem haladhatják meg a vásárlásra vonatkozó engedélyezett költségeket.

3.6.2. *Személyzet költségei*

A tudományos, egyetemi végzettségű vagy műszaki személyzet által kizárólag a projektre szánt tényleges órák költségei és a vállalkozó által alkalmazott fizikai dolgozók személyzeti költségei elszámolhatóak. A további személyzeti költségekhez (például tanulmányi ösztöndíjak) a Bizottság előzetes írásbeli jóváhagyására van szükség. Minden felszámított munkaórát fel kell jegyezni, és igazolni kell.

3.6.3. *Üzemeltetési költségek*

A projekt végrehajtásával közvetlen kapcsolatban álló üzemeltetési költségek kizárólag a következők költségeire korlátozódnak:

a) nyersanyagok;

b) rendszeres fogyasztás kis tételei;

c) fogyóeszközök használata;

d) energia;

e) berendezések karbantartása vagy javítása;

f) berendezések vagy termékek szállítása;

g) a már meglévő eszközök megváltoztatása vagy átalakítása;

h) információtechnológiai szolgáltatások;

i) berendezések bérlése;

j) különböző elemzések;

k) különleges vizsgálatok és tesztek;

l) segítség harmadik felektől;

m) utazási és fenntartási költségek.

3.6.4. *Közvetett költségek*

Minden egyéb költségre („rezsiköltségek” vagy „rezsi”), amely a projekttel kapcsolatban felmerülhet, és amely a fenti kategóriákban nem sorolható, egy átalányösszeg vonatkozik, amely a 3.6.2. pontban említett engedélyezett személyzeti költségek maximum 30 %-a lehet.

3.7. Műszaki jelentések

A vállalkozó(k)nak az 1.5. pontban leírt kutatási, kísérleti és demonstrációs projektekre vonatkozóan minden hatodik hónapban egy jelentést kell összeállítania (összeállítaniuk). Ezek a jelentések az elvégzett műszaki előrehaladás leírására szolgálnak. A munka befejeztével gondoskodni kell egy végső jelentésről, amely magában foglalja a kiaknázás és a hatások értéke-

▼B

lését. Ezt a jelentést a Bizottság a projekt stratégiai jelentőségétől függően teljes egészében vagy összegzett formában közzéteszi. A határozatot a Bizottság – szükség esetén a vonatkozó tanácsadó csoporttal folytatott konzultációt követően – hozza meg. Adott esetben a kísérő intézkedések, továbbá a támogatási és előkészítési tevékenységek végleges jelentéseinek elkészítését is kérik és közzéteszik.

4. A PROGRAM ÉVES ÁTTEKINTÉSE, ELLENŐRZÉSE ÉS ÉRTÉKELÉSE

A Bizottság a program keretein belül elvégzett tevékenységeket és a KTF munka előrehaladását évente áttekinti. Az áttekintést tartalmazó jelentést továbbítják a Bizottsághoz.

A program egy ellenőrzési rendszer hatálya alá tartozik, amely magában foglalja a várható hasznok értékelését. Az e rendszerrel kapcsolatos jelentést 2006 végéig teszik közzé, majd azt követően minden ötödik évben. Ezeket a jelentéseket továbbítják az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, a Bizottsághoz és a tanácsadó csoportokhoz.

Az ötéves időszak során finanszírozott projektek lezárulása után a program értékelésére kerül sor, az első időszak 2008-ban ér véget. A KTF-nek a társadalom és a vonatkozó ágazatok számára nyújtott előnyeit szintén értékelik. Az értékelési jelentést közzéteszik.

A Bizottság kidolgozza az ellenőrzési gyakorlatra és az értékelésre vonatkozó megbízásokat; a Bizottságot munkájában a bizottság segíti. Az ellenőrzést és az értékelést a Bizottság által kinevezett, magasan képzett szakértők testülete végzi.

5. IDEIGLENES ZÁRADÉK

A Bizottság megteszi a megfelelő lépéseket az ESZAK KTF programokról e programra való zökkenőmentes átállás biztosítása érdekében. Az ESZAK-Szerződés lejártának idején még érvényben lévő ESZAK-szerződéseket a Bizottság kezeli a szerződéses kötelezettségeknek megfelelően, azzal a céllal, hogy összehangolja az ESZAK-szerződéseket a program alá tartozó szerződésekkel.

▼B

A. függelék

A Szén- és Acélipari Kutatási Alap kutatási programja

A „szén” és az „acél” kifejezések meghatározása

1. SZÉN

   a) kőszén;

   b) kőszén brikett;

   c) kőszénből nyert koksz és félkoksz;

   d) barnakőszén;

   e) barnakőszén brikett;

   f) barnakőszénből nyert koksz és félkoksz;

▼A1

   g) olajpala.

▼B

   A „kőszén” kifejezés magában foglalja az ENSZ Európai Gazdasági Bizottságának az „A szén nemzetközi kodifikálási rendszere” szerinti első osztályú és közepes osztályú „A” szeneket (bitumenes szenek). A „barnakőszén” kifejezés magában foglalja az alacsony minőségű „C” szeneket (vagy orto-ligniteket), valamint az ugyanilyen besorolású alacsony minőségű „B” szeneket (vagy meta-ligniteket). A barnakőszén tekintetében a program kizárólag az elektromos áram vagy a kombinált hő/elektromos áram előállítására használt barnakőszénre vonatkozik, a brikett vagy félkoksz előállítására használt barnakőszénre nem.

2. VAS ÉS ACÉL

   a) a vas- és acélgyártáshoz használt nyersanyagok, mint például a vasérc, a vasszivacs és a vashulladék;

   b) nyersvas (beleértve a folyékony fémet) és fémötvözetek;

   c) vasból, hagyományos acélból vagy különleges acélból készült nyerstermékek és félkész termékek (beleértve az újrafelhasználásra és újrahengerelésre szánt termékeket), mint például a folyamatos öntőeljárással vagy egyéb módon készült folyékony acélöntvények, valamint a félkész termékek, mint például a rúdbugák, hengerelt bugák, rúdanyagok, laposbugák és hengerelt szalaganyagok;

   d) a vasból, hagyományos acélból vagy különleges acélból készült, melegen készremunkált anyagok (bevont vagy nem bevont termékek, kivéve az acélöntvényeket, kovácsolt árukat és porkohászati termékeket), mint például a sínanyagok, szádpallók, szerkezeti alakok, rúdanyagok, drótok, lemezek és egyetemes lemezek, szalaganyagok és lemezek, valamint a csőanyagok és profilok;

   e) vasból, hagyományos acélból vagy különleges acélból (bevont vagy nem bevont) készült végtermékek, mint például a hidegen hengerelt szalaganyagok és lemezek, valamint az elektrotechnikai lemezek;

   f) az acélfeldolgozás első fázisának azon termékei, amelyek erősíthetik a fenti vas- és acéltermékek versenypiaci helyzetét, mint például a csőtermékek, a húzott és polírozott termékek, hidegen hengerelt és hidegen formázott termékek.

▼B

B. függelék

A Szén- és Acélipari Kutatási Alap kutatási programja

Tudományos/műszaki és társadalmi-gazdasági prioritások

Szén KTF

A kutatási és műszaki fejlesztések a közösségi energiacélok támogatásának nagyon lényeges eszközét képezik, tekintettel a közösségi szénellátásra, valamint annak versenyképes és környezetbarát átalakítására és felhasználására. Továbbá a szénpiac nemzetközi méretének növekedése és problémáinak globális léptéke azt jelenti, hogy az Európai Uniónak világméretű szinten vezető szerepet kell vállalnia a modern technikák, a bányabiztonság és a környezetvédelem előtt álló kihívásokkal szembeni fellépésben, a további technológiai előrehaladáshoz, a munkakörülmények (egészségvédelem és biztonság) fejlesztéséhez, valamint a környezet fokozott védelméhez szükséges know-how továbbításának biztosítása révén. A prioritási területeket az alábbi 1–4. pont határozza meg, amelyek sorrendje nem jelent prioritást e pontok között.

1. A KÖZÖSSÉGI SZÉN VERSENYPIACI HELYZETÉNEK FEJLESZTÉSE

   A cél a bányászati termelés összköltségeinek csökkentése, a termékek minőségének fejlesztése, valamint a szénfelhasználás költségeinek csökkentése. A kutatási projektek felölelik a teljes széntermelési láncot:

   – modern rétegvizsgálati technikák,

   – integrált bányászati tervezés,

   – rendkívül hatékony, nagymértékben automatizált kitermelési és bányászati technológiák az európai kőszénkészletek földrajzi jellemzőinek megfelelően,

   – megfelelő támogatási technológiák,

   – szállítási rendszerek,

   – energiaellátási szolgáltatások, kommunikációs és információs, átviteli, ellenőrzési és folyamatirányító rendszerek,

   – szén-előkészítési technikák, a fogyasztói piacok szükségletéhez igazodva,

   – szénátalakítás,

   – szénégetés.

   A kutatási projekteknek annak szem előtt tartásával kell a tudományos és technológiai haladásra törekedniük, hogy eredményükként jobban megértsék a rétegek viselkedését és kezelését a kőzetnyomással, gázkibocsátással, robbanásveszéllyel, szellőztetéssel és a bányászati műveletekre hatást gyakoroló egyéb tényezőkkel kapcsolatban. Az ilyen célú kutatási projekteknek olyan eredményeket kell felmutatniuk, melyek rövid vagy középtávon a közösségi termelés jelentős részére alkalmazhatók.

   Előnyben részesítik azokat a projekteket, amelyek a következők közül legalább egyet elősegítenek:

   a) az egyéni technikák rendszerekbe és módszerekbe történő integrálása, valamint az integrált bányászati módszerek fejlesztése;

   b) a termelési költségek jelentős csökkentése;

   c) a bányabiztonsággal és a környezetvédelemmel kapcsolatos előnyök.

2. EGÉSZSÉGVÉDELEM ÉS BÁNYABIZTONSÁG

   A fent említett szükséges fejlesztéseket megfelelő erőfeszítéseknek kell kísérniük a bányabiztonság területén, valamint a gázirányítással, a szellőztetéssel és a légkondicionálással kapcsolatos területeken is. Továbbá, a föld alatti munkakörülmények szükségessé teszik a munkaegészségügy és -biztonság bizonyos javításait.

3. HATÉKONY KÖRNYEZETVÉDELEM ÉS A SZÉN MINT TISZTA ENERGIAFORRÁS FELHASZNÁLÁSÁNAK FEJLESZTÉSE

   Az ilyen célú kutatási projektek törekednek arra, hogy egy, a környezetszennyezésre vonatkozó integrált gazdálkodási stratégia keretein belül minimálisra csökkentsék a Közösségben folyó bányászati műveletek, valamint a szénfelhasználásnak az atmoszférára, a vizekre és a felszínre gyakorolt káros hatásait. Mivel a közösségi szénipar folyamatos átalakításokon megy keresztül, a kutatás a bezárásra ítélt felszín alatti bányák környezeti hatásainak minimálisra való csökkentését is megcélozza.

   Előnyben részesülnek azok a projektek, amelyek célul tűzik ki a következőket:

▼B

a) az üvegházhatást növelő gázkibocsátások – különösen a szénlelőhelyekből kibocsátott metán – csökkentése;

b) a bányászati hulladékoknak, szállópernyének és kénmentesítő termékeknek a bányába, adott esetben az egyéb hulladékokkal együtt történő visszajuttatása;

c) a hulladéktárolók felújítása, valamint a széntermelésből és szénfelhasználásból származó hulladékok ipari felhasználása;

d) vízfelületek védelme és a bányavíz tisztítása;

e) a főleg közösségi kőszenet és barnakőszenet használó üzemek környezetre gyakorolt hatásának csökkentése;

f) a felszíni üzemek süllyedés elleni védelme rövid és hosszú távon;

g) a szénfelhasználásból származó kibocsátások csökkentése.

4. AZ ENERGIAELLÁTÁS KÜLSŐ TÉNYEZŐKTŐL VALÓ FÜGGÉSÉNEK KEZELÉSE

Az ilyen célú kutatási projektek a hosszú távú energiaellátás kilátásaival és az olyan szénlelőhelyek – gazdasági, energiával kapcsolatos és környezetvédelmi szempontból történő – fejlesztésével foglalkoznak, amelyek a hagyományos bányászati technikákkal gazdaságosan nem bányászhatók. A projektek magukban foglalhatnak tanulmányokat, stratégiák meghatározását, alap- és alkalmazott kutatást, valamint az olyan innovatív technikák tesztelését, amelyek a közösségi szénforrások fejlesztésének kilátásait kínálják.

Előnyben részesülnek az olyan projektek, amelyek integrálják az olyan kiegészítő technikákat, mint például a metán vagy szén-dioxid adszorpciója, metán kivonása a szénrétegből, valamint a felszín alatti szén gázosítása stb.

▼B

C. függelék

Szén- és Acélipari Kutatási Alap kutatási programja

Tudományos/műszaki és társadalmi-gazdasági prioritások

Acél KTF

A versenyképesség növelése és a fenntartható fejlődéshez történő hozzájárulás általános célkitűzése mellett, a KTF fő hangsúlya az új vagy fejlett technológiák fejlesztésén van az acél, valamint a folyamatosan növekvő teljesítmény, használhatóság, fogyasztói megelégedettség és meghosszabbított élettartam, könnyű visszanyerés és újrafelhasználás jellemezte acéltermékek gazdaságos, tiszta és biztonságos előállításának biztosítása érdekében. A prioritási területeket az alábbi 1–3. pont határozza meg, amelyek sorrendje nem jelent prioritást e pontok között.

1. ÚJ ÉS FEJLETT ACÉLGYÁRTÁSI ÉS KIDOLGOZÁSI TECHNIKÁK

   A KTF-nek célul kell kitűznie az acélgyártási folyamatok fejlesztését, tekintettel a termékminőség javítására és a termelékenység növelésére. A kibocsátások, az energiafelhasználás és a környezetre gyakorolt hatások csökkentése szerves részét képezik az elérni kívánt fejlesztéseknek csakúgy, mint a nyersanyagok felhasználásának fokozása és az erőforrások megőrzése. A kutatási projekteknek a következő területeket kell megcélozniuk:

   – új és fejlett vasérc-redukciós eljárások,

   – vasgyártási eljárások és műveletek,

   – ívfényes kemencés eljárások,

   – acélgyártási eljárások,

   – másodlagos kohászati technikák,

   – folyamatos öntőeljárás és háló alakú öntési technikák közvetlen hengerléssel és anélkül,

   – hengerlési, kidolgozási és bevonási technikák,

   – meleg- és hideghengerlési technikák, maratási és kidolgozási eljárások,

   – folyamatműszerezés, -irányítás és -automatizálás,

   – gyártósorok karbantartása és megbízhatósága.

2. KTF ÉS AZ ACÉL FELHASZNÁLÁSA

   Az acélfelhasználás terén a KTF elengedhetetlen az acélfelhasználók jövőbeni előírásainak teljesítése, valamint az új piaci lehetőségek megteremtése érdekében. A kutatási projekteknek a következő területeket kell megcélozniuk:

   – új acélminőségek a nagy igényeket támasztó alkalmazásokhoz,

   – az olyan mechanikai tulajdonságokat mint például a szilárdság és az ellenálló képesség, kifáradás, elhasználódás, csúszás, korrózió és töréssel szembeni ellenállás alacsony és magas hőmérsékleteken megcélzó acéltulajdonságok,

   – az élettartam meghosszabbítása, különösen az acélok és acélszerkezetek hővel és korrózióval szembeni ellenállásának fejlesztésével,

   – acéltartalmú kompozitok és szendvicsszerkezetek,

   – mikroszerkezetek és mechanikai tulajdonságok prediktív szimulációs modelljei,

   – szerkezetbiztonsági és tervezési módszerek, különös tekintettel a tűzzel és földrengéssel szembeni ellenállásra,

   – a formázással, hegesztéssel, valamint az acél és egyéb anyagok összekapcsolásával kapcsolatos technológiák,

   – tesztelési és értékelési módszerek szabványosítása.

3. ERŐFORRÁSOK MEGŐRZÉSE ÉS MUNKAKÖRÜLMÉNYEK FEJLESZTÉSE

   Mind az acélgyártásban, mind az acél felhasználásában az erőforrások megőrzése, az ökoszisztéma megóvása és a biztonsággal kapcsolatos kérdések a KTF munkájának szerves részét képezik. A kutatási projekteknek a következő területeket kell megcélozniuk:

   – különböző forrásokból származó acélok újrafeldolgozási technikái és a hulladékacél osztályozása,

   – acélfajták és összeállított szerkezetek tervezése a hulladékacél könnyű visszanyerésének, valamint azok újból felhasználható acéllá történő alakításának elősegítésére,

▼B

– a környezet védelme és ellenőrzése a munkahelyeken és azok környékén,
– acélművek felújítása,
– a munkakörülmények és az életminőség javítása a munkahelyen,
– ergonómiai módszerek,
– munkaegészségügy és -biztonság,
– üzemi kibocsátásoknak való kitétel csökkentése.